

øvrige Konti ikke maatte strække til, men at disse Beløb ikke bør overskrides uden særlig Bevilling, og det er derfor beføjet, forekommer det Udvalget, at Statsrevisionen har anket derover og har fundet, at det ikke burde være sket uden særlig Bevilling, uden Tillægsbevilling. Og det er saa meget mere berettiget, som disse 117,252 Kr. 55 Ø. for en stor Del hidrøre fra Afholdelse af Udgifter, som ganske sikkert kunde forudses i god Tid, og som der altsaa kunde have været søgt Hjemmel for paa Tillægsbevillingen. De hidrøre nemlig for en væsentlig Del fra Leje af 200 Godsvogne og Saldo af den gensidige Vognbenyttelse med fremmede Baner — Forhold, som altsaa maatte have foreligget længe, før Tillægsbevillingen foreligger. Udvalget erklærer sig derfor i dette Punkt enigt med Statsrevisionen.

Jeg kommer dernæst — for at følge Betænkningen successivt — til det næste Punkt, der har givet Anledning til en særlig Indstilling af en Del af Statsrevisionen. Det er nemlig et Beløb af 35,000 Kr., som ere afskrevne paa Statsaktiverne som en Eftergivelse af et Laan til Kolby Kaas Havn. Angaaende denne Sag er der egentlig ingen Dissens i Realiteten. Spørgsmaalet forelaa i Rigsdagssamlingen 1892—93. Der blev fra Regeringens Side gjort en Indstilling til Rigsdagen om, at Kolby Kaas Havns Udvidelse var en Nødvendighed paa Grund af Dampskibsforbindelsen mellem Kalundborg og Aarhus, og at et Aktieselskab, „Kolby Kaas Havn“ kaldet, havde tilbudt at ville foretage denne Udvidelse, naar et tidligere Laan, som Statskassen havde ydet Havnen, maatte blive eftergivet, og de tilbød da at anvende i det mindste lige saa meget, i det mindste 35,000 Kr. paa denne Udvidelse. Derpaa gik baade Folketinget og Landstinget ind. Man var altsaa her i Realiteten fuldstændig enig i, at Laanet skulde eftergives. Der kom imidlertid, som bekendt, efter Slutningen af Samlingen 1892—93 ikke nogen ordinær Finanslov, men en foreløbig Finanslov af 1ste April 1893, der bemyndigede Regeringen til at afholde de til Statens Behov nødvendige Udgifter, navnlig derunder ogsaa alle de Udgifter, hvorom begge Ting havde været enige. Regeringen havde altsaa i denne

foreløbige Lov efter Flertallets Mening en Hjemmel til at tilsige Aktieselskabet „Kolby Kaas Havn“ Eftergivelse af Beløbet, naar de Betingelser, som vare knyttede dertil, vare opfyldte, og disse Betingelser vare opfyldte i 1895—96, hvorefter Laanet 35,000 Kr. var at afskrive. To Herrer Statsrevisorer have indstillet og det andet Ting vedtaget, at denne Afskrivning ikke kan passere, men bortset fra, at der i Realiteten ikke er sket noget som helst, som ikke kan passere, ere vi af den Formening, at der heller ikke formelt kan siges noget derimod, og Flertallet indstiller derfor til det høje Ting, at denne Afskrivning af Beløbet 35,000 Kr. kan passere. — I Betænkningen Side 129 har Statsrevisionen gjort en Bemærkning om en Overskridelse paa Kontorudgifterne for Ministeriet for offentlige Arbejder med et Beløb af 19,956 Kr. 44 Øre. Der bevilgedes 12,000 Kr., men Udgifterne have været 31,956 Kr. 44 Øre, og der er ikke søgt Efterbevilling dertil. Sagen er for saa vidt i alt Fald reelt vel i sin Orden, idet selvfølgelig Udskillelsen af Ministeriet for offentlige Arbejder fra Indenrigsministeriet nødvendig gjorde en Deling af det bevilgede Kontorhold, og der har man jo haft særlig vanskeligt ved at skønne rigtig, tilmed da det ny Ministeriums Oprettelse foranledigede mange Udgifter, som man ikke let kunde overse, saa jeg antager ikke, at man reelt kan have noget imod, at denne Overskridelse er fremkommen, men da det efter Udvalgets Mening ikke lader sig betvivle, at denne Overskridelse maatte kunne forudses, mene vi rigtignok med Statsrevisionen, at det havde været rigtigt at støtte dem ved en Efterbevilling. — Der er ligeledes under ministerielle Kontorudgifter under Indenrigsministeriet en Overskridelse af almindelige Udgifter med 3,014 Kr. 34 Øre, som ere udgivne til ganske bestemte Øjemed, og hvor vi heller ikke kunne skønne rettere, end at de dog have maattet kunne forudses, og da der til saadanne almindelige Udgifter kun bevilges et rundt Beløb, burde de ogsaa rettet have været søgt hjemlede ved Tillægsbevilling.

Jeg kommer dernæst til en Sag, som ser lidt besynderlig ud. Det er nemlig en Række af Bemærkninger fra den ærede